

Επίσημη Εφημερίδα

των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ISSN 0250-8168

L 227

360 έτος

8 Σεπτεμβρίου 1993

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2470/93 της Επιτροπής της 7ης Σεπτεμβρίου 1993 περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή για τη λευκή ζάχαρη και την ακατέργαστη ζάχαρη 1
- Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2471/93 της Επιτροπής της 7ης Σεπτεμβρίου 1993 περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται στα σιτηρά, στα άλευρα και στα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου ή σικάλεως 3
- Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2472/93 της Επιτροπής της 7ης Σεπτεμβρίου 1993 περί καθορισμού των πριμοδοτήσεων που προσθέτονται στις εισφορές κατά την εισαγωγή για τα σιτηρά, τα άλευρα και τη βύνη 5
- Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2473/93 της Επιτροπής της 7ης Σεπτεμβρίου 1993 περί τροποποιήσεως των εισφορών που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα σιτηρά και την όρυζα 7

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Επιτροπή

- * Οδηγία 93/67/ΕΟΚ της Επιτροπής της 20ής Ιουλίου 1993 για τον καθορισμό των αρχών εκτίμησης των κινδύνων που διατρέχει ο άνθρωπος και το περιβάλλον από τις ουσίες που γνωστοποιούνται σύμφωνα με την οδηγία 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου 9
- 93/484/ΕΟΚ:
- * Απόφαση της Επιτροπής της 27ης Αυγούστου 1993 για την έγκριση του προγράμματος για την κατανομή στα κράτη μέλη των πόρων που θα καταλογισθούν στο έτος προϋπολογισμού 1994 για την παροχή τροφίμων που προέρχονται από τα αποθέματα παρέμβασης στα πιο άπορα άτομα της Κοινότητας 19
- 93/485/ΕΟΚ:
- * Απόφαση της Επιτροπής της 6ης Σεπτεμβρίου 1993 για την περάτωση της διαδικασίας αντντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές δίτροχων ποδηλάτων καταγωγής Ταϊβάν ... 21

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2470/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Σεπτεμβρίου 1993

περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή για τη λευκή ζάχαρη και την
ακατέργαστη ζάχαρη

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1981 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα της ζάχαρης ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1548/93 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 16 παράγραφος 8,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου της 28ης Δεκεμβρίου 1992 σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις τιμές μετατροπής που εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής ⁽³⁾, και ιδίως το άρθρο 5,

Εκτιμώντας:

ότι οι εισφορές που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή της λευκής ζάχαρης και της ακατέργαστης ζάχαρης έχουν καθοριστεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1695/93 της Επιτροπής ⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2465/93 ⁽⁵⁾.

ότι η εφαρμογή των κανόνων και των λεπτομερειών που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1695/93 της

Επιτροπής στα στοιχεία που διαθέτει η Επιτροπή, οδηγεί στην τροποποίηση των εισφορών που ισχύουν σήμερα σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

ότι, για να μπορέσει να λειτουργήσει κανονικά το καθεστώς των εισφορών, πρέπει να χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό τους η αντιπροσωπευτική τιμή της αγοράς που έχει διαπιστωθεί κατά την περίοδο αναφοράς της 6ης Σεπτεμβρίου 1993, όσον αφορά τα κυμαίνόμενα νομίσματα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι εισφορές κατά την εισαγωγή, που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81, για την ακατέργαστη ζάχαρη αντιπροσωπευτικού ποιοτικού τύπου και για τη λευκή ζάχαρη, καθορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 8 Σεπτεμβρίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 7 Σεπτεμβρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 177 της 1. 7. 1981, σ. 4.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 154 της 25. 6. 1993, σ. 10.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 159 της 1. 7. 1993, σ. 40.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 226 της 7. 9. 1993, σ. 13.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 7ης Σεπτεμβρίου 1993 περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή για τη λευκή ζάχαρη και την ακατέργαστη ζάχαρη

(Ecu/100 kg)

Κωδικός ΣΟ	Εισφορά ⁽²⁾
1701 11 10	36,95 ⁽¹⁾
1701 11 90	36,95 ⁽¹⁾
1701 12 10	36,95 ⁽¹⁾
1701 12 90	36,95 ⁽¹⁾
1701 91 00	43,48
1701 99 10	43,48
1701 99 90	43,48 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Το ποσό της εισφοράς που εφαρμόζεται υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 ή 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 837/68 της Επιτροπής.

⁽²⁾ Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81, το ποσό αυτό εφαρμόζεται επίσης στη ζάχαρη που έχει ληφθεί από λευκή ζάχαρη και ακατέργαστη ζάχαρη και στην οποία έχουν προστεθεί ουσίες εκτός των αρωματικών ή των χρωστικών.

⁽³⁾ Δεν εφαρμόζονται εισφορές κατά την εισαγωγή προϊόντων καταγωγής των ΥΧΕ σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της απόφασης 91/482/ΕΟΚ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2471/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Σεπτεμβρίου 1993

περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται στα σιτηρά, στα
άλευρα και στα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου ή σικάλεως

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου της 30ης Ιουνίου 1992 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2193/93⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 10 παράγραφος 5 και το άρθρο 11 παράγραφος 3,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου της 28ης Δεκεμβρίου 1992 σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις τιμές μετατροπής που εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι οι εισφορές που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων σίτου και σικάλεως και των πλιγούριων και σιμιγδαλιών σίτου έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1680/93 της Επιτροπής⁽⁴⁾ και όλους τους μεταγενέστερους που τον έχουν τροποποιήσει·

ότι, για να μπορέσει να λειτουργήσει κανονικά το καθεστώς των εισφορών, πρέπει να χρησιμοποιείται για τον υπολογι-

σμό τους η αντιπροσωπευτική τιμή της αγοράς που έχει διαπιστωθεί κατά την περίοδο αναφοράς της 6ης Σεπτεμβρίου 1993, όσον αφορά τα κυμαινόμενα νομίσματα·

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1680/93 στις τιμές προσφοράς και στις τιμές αυτής της ημέρας, των οποίων έλαβε γνώση η Επιτροπή, οδηγεί στην τροποποίηση των εισφορών που ισχύουν επί του παρόντος, σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι προς είσπραξη εισφορές κατά την εισαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 καθορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 8 Σεπτεμβρίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 7 Σεπτεμβρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 196 της 5. 8. 1993, σ. 22.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 159 της 1. 7. 1993, σ. 8.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 7ης Σεπτεμβρίου 1993 περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται στα σιτηρά, στα άλευρα και στα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου ή σικάλεως

(Ecu/τόνο)

Κωδικός ΣΟ	Τρίτες χώρες ^(*)
0709 90 60	138,13 ⁽²⁾ ⁽³⁾
0712 90 19	138,13 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1001 10 00	68,43 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
1001 90 91	88,07
1001 90 99	88,07 ^(*)
1002 00 00	112,35 ^(*)
1003 00 10	103,92
1003 00 20	103,92
1003 00 80	103,92 ^(*)
1004 00 00	86,98
1005 10 90	138,13 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1005 90 00	138,13 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1007 00 90	140,94 ^(*)
1008 10 00	20,67 ^(*)
1008 20 00	28,03 ^(*)
1008 30 00	28,03 ^(*)
1008 90 10	⁽⁷⁾
1008 90 90	28,03
1101 00 00	160,81 ^(*)
1102 10 00	194,80
1103 11 30	139,91
1103 11 50	139,91
1103 11 90	183,48
1107 10 11	167,64
1107 10 19	128,01
1107 10 91	195,86
1107 10 99	149,09
1107 20 00	171,96

⁽¹⁾ Για τον σκληρό σίτο καταγωγής Μαρόκου και μεταφερόμενο απευθείας από τη χώρα αυτή στην Κοινότητα, η εισφορά αυτή μειούται κατά 0,60 Ecu ανά τόνο.

⁽²⁾ Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 715/90, οι εισφορές δεν εφαρμόζονται στα προϊόντα καταγωγής των κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού και που εισάγονται απευθείας στα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα.

⁽³⁾ Για τον αραβόσιτο καταγωγής ΑCP, η εισφορά κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα μειώνεται κατά 1,81 Ecu ανά τόνο.

⁽⁴⁾ Για τον κέγχρο και το σόργο καταγωγής ΑCP, εισπράττεται η εισφορά κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 715/90.

⁽⁵⁾ Για τον σκληρό σίτο και τον κέγχρο τον μακρό, που παράγονται στην Τουρκία και μεταφέρονται απευθείας από τη χώρα αυτή στην Κοινότητα, η εισφορά μειώνεται κατά 0,60 Ecu ανά τόνο.

⁽⁶⁾ Η εισφορά που εισπράττεται κατά την εισαγωγή σικάλεως απευθείας από την Τουρκία στην Κοινότητα καθορίζεται από τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 1180/77 του Συμβουλίου (ΕΕ αριθ. L 142 της 9. 6. 1977, σ. 10), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1902/92 (ΕΕ αριθ. L 192 της 11. 7. 1992, σ. 3), και (ΕΟΚ) αριθ. 2622/71 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 271 της 10. 12. 1971, σ. 22), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 560/91 (ΕΕ αριθ. L 62 της 8. 3. 1991, σ. 26).

⁽⁷⁾ Κατά την εισαγωγή του προϊόντος που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 1008 90 10 (τριτικάλλ), εισπράττεται η εισφορά που εφαρμόζεται στη σικάλη.

⁽⁸⁾ Δεν εφαρμόζεται εισφορά στα προϊόντα καταγωγής PTOM σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της απόφασης 91/482/ΕΟΚ.

⁽⁹⁾ Τα προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό αυτό και εισάγονται, στα πλαίσια των προσωρινών συμφωνιών που συνήφθησαν μεταξύ της Πολωνίας, της Τσεχοσλοβακίας και της Ουγγαρίας και της Κοινότητας και για τα οποία υποβάλλεται ένα πιστοποιητικό EUR 1, που εκδίδεται με τους όρους που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 585/92, υπάγονται στις εισφορές που περιλαμβάνονται στο παράρτημα του εν λόγω κανονισμού.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2472/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Σεπτεμβρίου 1993

περί καθορισμού των πριμοδοτήσεων που προσθέτονται στις εισφορές κατά την εισαγωγή για τα σιτηρά, τα άλευρα και τη δύνη

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου της 30ης Ιουνίου 1992 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2193/93⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 12 παράγραφος 4,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου της 28ης Δεκεμβρίου 1992 σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις τιμές μετατροπής που εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι οι πριμοδοτήσεις που προσθέτονται στις εισφορές για τα σιτηρά και τη δύνη έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1681/93 της Επιτροπής⁽⁴⁾ και όλους τους μεταγενέστερους που τον έχουν τροποποιήσει·

ότι, για να μπορέσει να λειτουργήσει κανονικά το καθεστώς των εισφορών, πρέπει να χρησιμοποιείται για τον υπολο-

γισμό τους η αντιπροσωπευτική τιμή της αγοράς που έχει διαπιστωθεί κατά την περίοδο αναφοράς της 6ης Σεπτεμβρίου 1993, όσον αφορά τα κυμαινόμενα νομίσματα·

ότι, σε συνάρτηση με τις τιμές cif και τις τιμές cif αγοράς της ημέρας αυτής, οι πριμοδοτήσεις που προσθέτονται στις εισφορές που ισχύουν επί του παρόντος τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι πριμοδοτήσεις που προσθέτονται στις εισφορές που καθορίζονται εκ των προτέρων για την εισαγωγή των προϊόντων που προβλέπονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 καθορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 8 Σεπτεμβρίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 7 Σεπτεμβρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

(1) ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.

(2) ΕΕ αριθ. L 196 της 5. 8. 1993, σ. 22.

(3) ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.

(4) ΕΕ αριθ. L 159 της 1. 7. 1993, σ. 11.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 7ης Σεπτεμβρίου 1993 περί καθορισμού των πριμοδοτήσεων που προσδίδονται στις εισφορές κατά την εισαγωγή για τα σιτηρά, τα άλευρα και τη δύνη

Α. Σιτηρά και άλευρα

(Ecu/τόνο)

Κωδικός ΣΟ	Τρέχων	1η προθεσμία	2η προθεσμία	3η προθεσμία
	9	10	11	12
0709 90 60	0	0	0	0
0712 90 19	0	0	0	0
1001 10 00	0	0	0	0
1001 90 91	0	0	0	0
1001 90 99	0	0	0	0
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 20	0	0	0	0
1003 00 80	0	0	0	0
1004 00 00	0	0	0	0
1005 10 90	0	0	0	0
1005 90 00	0	0	0	0
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	0	0	0
1102 10 00	0	0	0	0
1103 11 30	0	0	0	0
1103 11 50	0	0	0	0
1103 11 90	0	0	0	0

Β. Βύνη

(Ecu/τόνο)

Κωδικός ΣΟ	Τρέχων	1η προθεσμία	2η προθεσμία	3η προθεσμία	4η προθεσμία
	9	10	11	12	1
1107 10 11	0	0	0	0	0
1107 10 19	0	0	0	0	0
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2473/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Σεπτεμβρίου 1993

περί τροποποιήσεως των εισφορών που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή των μεταποιημένων προϊόντων με δάση τα σιτηρά και την όρυζα

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1992 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2193/93⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 11 παράγραφος 3,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1418/76 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1976 περί κοινής οργανώσεως της αγοράς της όρυζας⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1544/93⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 12 παράγραφος 4,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου της 28ης Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις τιμές μετατροπής, που εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽⁵⁾,

Εκτιμώντας:

ότι οι εισφορές που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή των μεταποιημένων προϊόντων με δάση τα σιτηρά και την όρυζα

έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2391/93 της Επιτροπής⁽⁶⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2469/93⁽⁷⁾,ότι η εισφορά που εφαρμόζεται στο προϊόν δάσεως, η οποία καθορίστηκε τελευταία, απέχει του μέσου όρου των εισφορών περισσότερο από 3,02 Ecu ανά τόνο του προϊόντος δάσεως· ότι οι εισφορές που ισχύουν επί του παρόντος πρέπει, στο εξής, δυνάμει του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1579/74 της Επιτροπής⁽⁸⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1740/78⁽⁹⁾, να τροποποιηθούν τροποποιημένου σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

*Άρθρο 1*Οι προς είσπραξη εισφορές κατά την εισαγωγή των μεταποιημένων προϊόντων με δάση τα σιτηρά και την όρυζα, που περιλαμβάνονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1620/93 της Επιτροπής⁽¹⁰⁾ και καθορίζονται στο παράρτημα του τροποποιημένου κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2391/93 σύμφωνα με το παράρτημα.*Άρθρο 2*

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 8 Σεπτεμβρίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 7 Σεπτεμβρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.
⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 196 της 5. 8. 1993, σ. 22.
⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 166 της 25. 6. 1976, σ. 1.
⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 154 της 25. 6. 1993, σ. 5.
⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 218 της 28. 8. 1993, σ. 45.
⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 226 της 7. 9. 1993, σ. 21.
⁽⁸⁾ ΕΕ αριθ. L 168 της 25. 6. 1974, σ. 7.
⁽⁹⁾ ΕΕ αριθ. L 202 της 26. 7. 1978, σ. 8.
⁽¹⁰⁾ ΕΕ αριθ. L 155 της 26. 6. 1993, σ. 29.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 7ης Σεπτεμβρίου 1993 περί τροποποίησης των εισφορών που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή των μεταποιημένων προϊόντων με δάση τα σιτηρά και την όρυζα

(Ecu/τόνο)

(Ecu/τόνο)

Κωδικός ΣΟ	Εισφορές (*)		Κωδικός ΣΟ	Εισφορές (*)	
	ACP	Τρίτες χώρες (εκτός ACP)		ACP	Τρίτες χώρες (εκτός ACP)
0714 10 10 (1)	99,80	106,45	1104 21 30	165,49	168,51
0714 10 91	103,43 (2) (7)	103,43	1104 21 50	258,58	264,62
0714 10 99	101,62	106,45	1104 21 90	105,50	108,52
0714 90 11	103,43 (2) (7)	103,43	1104 22 10 10 (4)	89,54	92,56
0714 90 19	101,62 (2)	106,45	1104 22 10 90 (5)	158,00	161,02
1102 90 10	186,17	192,21	1104 22 30	158,00	161,02
1102 90 30	158,00	164,04	1104 22 50	140,45	143,47
1102 90 90	142,96	145,98	1104 22 90	89,54	92,56
1103 12 00	158,00	164,04	1104 29 19	224,26	227,28
1103 19 30	186,17	192,21	1104 29 39	224,26	227,28
1103 19 90	142,96	145,98	1104 29 99	142,96	145,98
1103 29 20	186,17	192,21	1106 20 10	99,80 (2)	106,45
1103 29 30	158,00	164,04	2302 10 10	46,17	52,17
1103 29 90	142,96	145,98	2302 10 90	98,94	104,94
1104 11 10	105,50	108,52	2302 20 10	46,17	52,17
1104 11 90	206,86	212,90	2302 20 90	98,94	104,94
1104 12 10	89,54	92,56	2302 30 10	46,17 (2)	52,17
1104 12 90	175,56	181,60	2302 30 90	98,94 (2)	104,94
1104 19 99	252,29	258,33	2302 40 10	46,17	52,17
1104 21 10	165,49	168,51	2302 40 90	98,94	104,94

(1) 6 % κατ' αξίαν κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις.

(2) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 715/90, δεν εισπράττεται εισφορά για τα ακόλουθα προϊόντα καταγωγής των κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού:

- προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ ex 0714 10 91,
- προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 0714 90 11 και ρίζες αρραρούτης που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 0714 90 19,
- άλευρα και σιμιγδάλια αρραρούτης που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 1106 20,
- άμυλο αρραρούτης που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 1108 19 90.

(4) Κωδικός Taric: θρώμη κομμένη στις άκρες.

(5) Κωδικός Taric: ΣΟ 1104 22 10 άλλη από θρώμη κομμένη στις άκρες.

(7) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 715/90, οι εισφορές δεν εφαρμόζονται στα προϊόντα καταγωγής των κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού και που εισάγονται απευθείας στα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα.

(8) Δεν εφαρμόζονται δασμοί κατά την εισαγωγή προϊόντων καταγωγής των υπερπόντιων χωρών και εδαφών σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της απόφασης 91/482/ΕΟΚ.

(9) Με τους όρους του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3763/91, δεν εφαρμόζεται εισφορά στα πτύουρα μαλακού σίτου που κατάγονται από τα κράτη της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού (ΑΚΕ) και εισάγονται απευθείας στο γαλλικό διαμέρισμα της νήσου της Ρεϋνιόν.

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΟΔΗΓΙΑ 93/67/ΕΟΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 20ής Ιουλίου 1993

για τον καθορισμό των αρχών εκτίμησης των κινδύνων που διατρέχει ο άνθρωπος και το περιβάλλον από τις ουσίες που γνωστοποιούνται σύμφωνα με την οδηγία 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την οδηγία 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1967 για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την ταξινόμηση, τη συσκευασία και την επισήμανση των επικινδύνων ουσιών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 93/21/ΕΟΚ της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 3,

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ, οιαδήποτε νέα ουσία που διατίθεται στην αγορά επιβάλλεται να γνωστοποιείται στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών με γνωστοποίηση που να περιέχει ορισμένες πληροφορίες·

ότι, βάσει του άρθρου 16 της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ, οι αρμόδιες αρχές που λαμβάνουν τη γνωστοποίηση για μια νέα ουσία έχουν την υποχρέωση να εκτιμούν τους κινδύνους που η ουσία αυτή συνεπάγεται για τον άνθρωπο και το περιβάλλον σύμφωνα με ορισμένες γενικές αρχές·

ότι, αν και αρμόδια για την εκτίμηση των κινδύνων είναι τα κράτη μέλη, κρίνεται εντούτοις σκόπιμο να εγκριθούν ορισμένες γενικές αρχές σε κοινοτικό επίπεδο προκειμένου να αποφευχθούν οι διαφορές μεταξύ των κρατών μελών οι οποίες ενδέχεται να επηρεάσουν τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και δεν εξασφαλίζουν ενιαία επίπεδα προστασίας για τον άνθρωπο και το περιβάλλον σε ολόκληρη την Κοινότητα και ότι, κατά συνέπεια, όπως προβλέπει το

άρθρο 3 της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ η Επιτροπή καλείται να καθορίσει τις αντίστοιχες γενικές αρχές·

ότι η εκτίμηση των κινδύνων θα πρέπει να βασίζεται στη σύγκριση των ενδεχόμενων αρνητικών επιπτώσεων μιας ουσίας με την εύλογα προβλεπόμενη έκθεση του ανθρώπου και του περιβάλλοντος στην ουσία αυτή·

ότι, έχοντας υπόψη την ταξινόμηση σύμφωνα με την οδηγία 67/548/ΕΟΚ για την εκτίμηση των κινδύνων που διατρέχει ο άνθρωπος, επιβάλλεται να λαμβάνονται υπόψη οι φυσικοχημικές και τοξικολογικές ιδιότητες της ουσίας·

ότι, έχοντας υπόψη την ταξινόμηση σύμφωνα με την οδηγία 67/548/ΕΟΚ για την εκτίμηση των κινδύνων που διατρέχει το περιβάλλον, επιβάλλεται να λαμβάνονται υπόψη οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις κάθε ουσίας·

ότι, εφόσον η εκτίμηση των κινδύνων συνηγορεί υπέρ της άποψης ότι συντρέχουν λόγοι ανησυχίας, η αρμόδια αρχή ενδέχεται να συγκεντρώσει περαιτέρω πληροφορίες συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων περαιτέρω δοκιμών για τον καθορισμό των εγγενών επικινδύνων ιδιοτήτων της ουσίας σύμφωνα με την οδηγία 67/548/ΕΟΚ·

ότι τα αποτελέσματα της εκτίμησης των κινδύνων επιβάλλεται να αποτελούν την κύρια βάση για τη λήψη αποφάσεων στο πλαίσιο της προσήκουσας νομοθεσίας, προκειμένου να μειωθούν οι κίνδυνοι εξαιτίας της εμπορικής διάθεσης των ουσιών αυτών·

ότι κρίνεται σκόπιμο, μετά την εκτέλεση της εκτίμησης των κινδύνων, οι αρμόδιες αρχές να ενημερώνουν για τα συμπεράσματά τους τον γνωστοποιούντα μιας επικινδύνου ουσίας και ότι, περαιτέρω, οι αρμόδιες αρχές επιβάλλεται να διαδίδουν γραπτή έκθεση για το θέμα αυτό στην Επιτροπή·

ότι κρίνεται σκόπιμο να περιοριστεί στο ελάχιστο δυνατό ο αριθμός των ζώων που χρησιμοποιούνται για πειραματικούς σκοπούς σύμφωνα με την οδηγία 86/609/ΕΟΚ του Συμβου-

(¹) ΕΕ αριθ. 196 της 16. 8. 1967, σ. 1.

(²) ΕΕ αριθ. L 110 της 4. 5. 1993, σ. 20.

λίου της 24ης Νοεμβρίου 1986 για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά την προστασία των ζώων που χρησιμοποιούνται για πειραματικούς και άλλους επιστημονικούς σκοπούς⁽¹⁾.

ότι οι διατάξεις της οδηγίας αυτής ισχύουν υπό την επιφύλαξη της ειδικής κοινοτικής νομοθεσίας που αφορά την ασφάλεια και την προστασία των εργαζομένων στους χώρους εργασίας, και ιδιαίτερα την οδηγία 89/391/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Ιουνίου 1989 για τη θέσπιση μέτρων υπέρ της βελτίωσης των συνθηκών υγιεινής και ασφαλείας των εργαζομένων στους χώρους εργασίας⁽²⁾, βάσει της οποίας οι εργοδότες υποχρεούνται να αξιολογούν τους κινδύνους που συνεπάγεται για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων η χρήση νέων και υφισταμένων χημικών ουσιών, και, εφόσον είναι απαραίτητο, να λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να εξασφαλισθεί η προστασία των εργαζομένων.

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής που συγκροτήθηκε δυνάμει του άρθρου 29 της οδηγίας του 67/548/ΕΟΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στόχοι

Η παρούσα οδηγία καθορίζει τις γενικές αρχές εκτίμησης των κινδύνων που διατρέχει ο άνθρωπος και το περιβάλλον από ορισμένες ουσίες δυνάμει του άρθρου 3 της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ.

Άρθρο 2

Ορισμοί

1. Οι ορισμοί που περιέχονται στο άρθρο της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ ισχύουν και για την παρούσα οδηγία.
2. Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας ως:
 - α) «ταυτοποίηση κινδύνου» νοείται η ταυτοποίηση των επιδράσεων επιπτώσεων που ως εκ φύσεως δύναται να προκαλέσει μια ουσία.
 - β) «εκτίμηση δόσης (συγκέντρωσης) — απόκρισης (επίπτωσης)» νοείται ο υπολογισμός της σχέσης μεταξύ δόσης ή επιπέδου έκθεσης σε μια ουσία και της συχνότητας και της σοβαρότητας μιας επίπτωσής της.
 - γ) «εκτίμηση έκθεσης» νοείται ο καθορισμός των εκπομπών, πορειών και ρυθμών κίνησης μιας ουσίας και της μετατροπής ή της αποικοδόμησής της προκειμένου να υπολογιστούν οι συγκεντρώσεις/δόσεις στις οποίες εκτίθενται ή ενδέχεται να εκτεθούν ο ανθρώπινος πληθυσμός ή τμήματα του περιβάλλοντος.
 - δ) «χαρακτηρισμός κινδύνου» νοείται ο υπολογισμός της συχνότητας και της σοβαρότητας των επιδράσεων επιπτώσεων που ενδέχεται να παρατηρηθούν σε ανθρώ-

πινους πληθυσμούς ή τμήματα του περιβάλλοντος εξ αιτίας της πραγματικής ή της προβλεπόμενης έκθεσης σε μια ουσία, ο οποίος ενδέχεται να περιλαμβάνει και «εκτίμηση κινδύνων», όπως για παράδειγμα την ποσοτικοποίηση της ως άνω πιθανότητας.

ε) «συστάσεις για τη μείωση των κινδύνων» νοούνται συστάσεις που αφορούν τη λήψη μέτρων περιορισμού των κινδύνων για τον άνθρωπο και το περιβάλλον, λόγω της εμπορικής διάθεσης μιας ουσίας. Αυτές ενδέχεται να περιλαμβάνουν:

- i) τροποποιήσεις στην ταξινόμηση, τη συσκευασία ή την επισήμανση που προτείνει ο γνωστοποιών στη γνωστοποίηση που υποβάλλει σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 και το άρθρο 8 παράγραφος 1 ή 2 της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ.
- ii) τροποποιήσεις στο δελτίο δεδομένων ασφαλείας που προτείνει ο γνωστοποιών στη γνωστοποίηση που υποβάλλει σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 και το άρθρο 8 παράγραφος 1 ή 2 της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ.
- iii) τροποποιήσεις στις συνιστώμενες μεθόδους και μέτρα πρόληψης ή αντιμετώπισης έκτακτων αναγκών όπως καθορίζονται στα τμήματα 2.3, 2.4 και 2.5 των παραρτημάτων VII Α, VII Β ή VII Γ, που προτείνει ο γνωστοποιών στον τεχνικό φάκελο της γνωστοποίησης που υποβάλλεται βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 και του άρθρου 8 παράγραφος 1 ή 2 της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ.
- iv) προτροπή προς τις αντίστοιχες αρχές ελέγχου να εξετάσουν το ενδεχόμενο λήψης των ενδεικνυόμενων μέτρων για την προστασία του ανθρώπου ή/και του περιβάλλοντος από τους ταυτοποιηθέντες κινδύνους.

Άρθρο 3

Αρχές της εκτίμησης κινδύνων

1. Η εκτίμηση των κινδύνων συνεπάγεται τον προσδιορισμό των κινδύνων και, εφόσον κρίνεται απαραίτητο την εκτίμηση δόσης (συγκέντρωσης) — απόκρισης (επίπτωσης), την εκτίμηση έκθεσης και την ταυτοποίηση κινδύνου. Υπό φυσιολογικές συνθήκες εκτελείται σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθορίζονται στα άρθρα 4 και 5.
2. Υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 1, σε σχέση με συγκεκριμένες επιπτώσεις, όπως η καταστροφή του ατμοσφαιρικού όζοντος, για τις οποίες είναι αδύνατη η εφαρμογή των διαδικασιών που περιγράφονται στα άρθρα 4 και 5, οι κίνδυνοι που έχουν σχέση με ανάλογες επιπτώσεις αξιολογούνται κατά περίπτωση και η αρμόδια αρχή περιλαμβάνει πλήρη περιγραφή και αιτιολόγηση αυτών των εκτιμήσεων σε γραπτή έκθεση που υποβάλλει στην Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 7.
3. Κατά την εκτέλεση της εκτίμησης έκθεσης, η αρμόδια αρχή λαμβάνει υπόψη της τους ανθρώπινους πληθυσμούς ή τα τμήματα του περιβάλλοντος που λογικά αναμένεται να εκτεθούν στην ουσία αυτή βάσει των διαθέσιμων πληροφοριών για τη συγκεκριμένη ουσία, ιδιαιτέρως όσον αφορά την αποθήκευση, το σχηματισμό σε παρασκευάσματα ή άλλες μεθόδους επεξεργασίας καθώς και τη χρήση, την απόρριψη ή την ανάκτηση.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 358 της 18. 12. 1986, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 183 της 29. 6. 1989, σ. 1.

4. Η εκτίμηση κινδύνου αναφέρει ένα ή περισσότερα των κάτωθι συμπερασμάτων:

- i) η ουσία δεν προκαλεί άμεσες ανησυχίες και δεν χρειάζεται να εξετασθεί εκ νέου έως ότου διατεθούν περαιτέρω πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2, το άρθρο 8 παράγραφος 3 ή 4 ή το άρθρο 14 παράγραφος 1 της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ.
- ii) η ουσία προκαλεί ανησυχίες και η αρμόδια αρχή θα αποφασίσει ποιες περαιτέρω πληροφορίες κρίνονται απαραίτητες για την αναθεώρηση της εκτίμησης, αναβάλλοντας εντούτοις τη διατύπωση αντίστοιχου αιτήματος για πληροφορίες έως ότου η ποσότητα της ουσίας που διατίθεται στην αγορά προσεγγίσει το επόμενο κατώτερο όριο τόνων που ορίζει το άρθρο 7 παράγραφος 2, ή το άρθρο 8 παράγραφος 3 ή 4 της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ.
- iii) η ουσία προκαλεί ανησυχίες και επιβάλλεται να ζητηθούν άμεσα περαιτέρω πληροφορίες.
- iv) η ουσία προκαλεί ανησυχίες και η αρμόδια αρχή πρέπει να διατυπώσει άμεσα συστάσεις για μείωση των αντιστοιχών κινδύνων.

5. Εφόσον η εκτέλεση των εκτιμήσεων κινδύνου αποδείξει ότι ισχύουν τα ως άνω συμπεράσματα της παραγράφου 4 σημεία ii), iii) ή iv), ο γνωστοποιών ενημερώνεται από την αρμόδια αρχή όσον αφορά τα συμπεράσματα της ώστε να έχει δυνατότητα σχολιασμού και παροχής πρόσθετων πληροφοριών. Η αρμόδια αρχή χρησιμοποιεί οιαδήποτε σχετική πληροφορία για την αναθεώρηση της εκτίμησης κινδύνου πριν την αποστολή της στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 17 της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ.

6. Κατά τη διατύπωση συστάσεων προκειμένου για τη μείωση των κινδύνων που οφείλονται σε μια ουσία, η αρμόδια αρχή λαμβάνει υπόψη το ενδεχόμενο η μείωση της έκθεσης ορισμένων ανθρωπίνων πληθυσμών ή ορισμένων τμημάτων του περιβάλλοντος να οδηγήσει στην αύξηση της έκθεσης άλλων ανθρωπίνων πληθυσμών ή τμημάτων του περιβάλλοντος.

Άρθρο 4

Εκτίμηση κινδύνου: ανθρώπινη υγεία

1. Για έκταση των κοινοποιούμενων ουσιών σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 ή το άρθρο 8 παράγραφος 1 ή 2 της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ, η αρμόδια αρχή εκτελεί εκτίμηση κινδύνου, πρώτο στάδιο της οποίας αποτελεί η ταυτοποίηση του κινδύνου στο πλαίσιο του οποίου εξετάζονται, τουλάχιστον, οι ιδιότητες και οι ενδεχόμενες αρνητικές επιπτώσεις που αναφέρονται στα παραρτήματα Ι Α και ΙΙ Α. Μετά την εκτέλεση της ταυτοποίησης κινδύνων, η αρμόδια αρχή προβαίνει στις ακόλουθες ενέργειες σύμφωνα με τις κατευθυντήριες αρχές που καθορίζονται στο παράρτημα Ι μέρος Β και στο παράρτημα ΙΙ μέρος Β:

- α) i) εκτίμηση δόσης (συγκέντρωσης) — απόκρισης (επίπτωσης), εφόσον είναι απαραίτητο.
- ii) εκτίμηση έκθεσης για οιονδήποτε των ανθρωπίνων πληθυσμών (π.χ. εργαζομένων, καταναλωτών και του κοινού που εκτίθεται έμμεσα μέσω του περιβάλλοντος) υφίσταται ενδεχόμενο έκθεσης στη συγκεκριμένη ουσία.

6) χαρακτηρισμό κινδύνου.

2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1:

- i) εάν μετά την εκτέλεση της δέουσας δοκιμής για την ταυτοποίηση του κινδύνου σε σχέση με κάποια συγκεκριμένη επίπτωση ή ιδιότητα, τα αποτελέσματα δεν οδηγήσουν στην ταξινόμηση της ουσίας σύμφωνα με την οδηγία 67/548/ΕΟΚ, η εκτίμηση του κινδύνου σε σχέση με τη συγκεκριμένη επίπτωση ή ιδιότητα δεν είναι απαραίτητο να περιλαμβάνεται σε ενέργειες της παραγράφου 1 στοιχεία α) και β), στην περίπτωση αυτή ισχύει το συμπέρασμα του άρθρου 3 παράγραφος 4 σημείο i), εφόσον δεν συντρέχουν άλλοι σοβαροί λόγοι ανησυχίας

και

- ii) εάν η δοκιμή είναι απαραίτητη για την ταυτοποίηση του κινδύνου εν σχέση προς συγκεκριμένη επίπτωση ή ιδιότητα δεν έχει εισέτι εκτελεστεί, η συγκεκριμένη επίπτωση δεν λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση του κινδύνου, εφόσον δεν υφίστανται άλλοι λόγοι ανησυχίας.

Άρθρο 5

Εκτίμηση κινδύνου: περιβάλλον

1. Για έκταση των ουσιών που κοινοποιούνται βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 ή του άρθρου 8 παράγραφος 1 ή 2 της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ, ή για την οποία έχουν υποβληθεί συμπληρωματικές πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος της εν λόγω οδηγίας, η αρμόδια αρχή εκτελεί εκτίμηση κινδύνου για τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις, πρώτο στάδιο της οποίας αποτελεί η ταυτοποίηση του κινδύνου. Μετά την εκτέλεση της ταυτοποίησης του κινδύνου, η αρμόδια αρχή εκτελεί τις ακόλουθες ενέργειες σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές που καθορίζονται στο παράρτημα ΙΙΙ:

- α) i) εκτίμηση δόσης (συγκέντρωσης) — απόκρισης (επίπτωσης), εφόσον είναι απαραίτητο.
- ii) εκτίμηση έκθεσης για τα τμήματα του περιβάλλοντος (π.χ. υδάτινο, χερσαίο και ατμοσφαιρικό περιβάλλον) που ενδέχεται να εκτεθούν στη συγκεκριμένη ουσία.

6) χαρακτηρισμό κινδύνου.

2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1:

- i) όσον αφορά τις ουσίες που γνωστοποιούνται βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ αλλά δεν ταξινομούνται ως επικίνδυνες για το περιβάλλον, η εκτίμηση κινδύνου δεν είναι απαραίτητο να περιλαμβάνει τις ενέργειες που περιγράφονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β), στην περίπτωση αυτή ισχύει το συμπέρασμα του άρθρου 3 παράγραφος 4 σημείο 1), εφόσον δεν υφίστανται άλλοι σοβαροί λόγοι ανησυχίας

και

- ii) για τις ουσίες που γνωστοποιούνται βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 1 ή 2 της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ ή για τις οποίες έχουν υποβληθεί πρόσθετες πληροφορίες δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 3 της εν λόγω οδηγίας, εάν δεν υπάρχουν επαρκή δεδομένα προκειμένου να καθοριστεί κατά πόσον είναι απαραίτητο οι ουσίες αυτές να

ταξινομηθούν ως επικίνδυνες για το περιβάλλον, η ταυτοποίηση των κινδύνων συνεπάγεται εξέταση του κατά πόσον συντρέχουν λόγοι ανησυχίας όσον αφορά τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις βάσει άλλων δεδομένων, π.χ. δεδομένων που αφορούν τις φυσικοχημικές και τοξικές ιδιότητες. Εφόσον δεν υφίστανται αντίστοιχοι σοβαροί λόγοι, η εκτίμηση των κινδύνων δεν είναι απαραίτητο να περιλαμβάνει τις ενέργειες της παραγράφου 1 στοιχεία α) και β), στην περίπτωση αυτή ισχύει το συμπέρασμα του άρθρου 3 παράγραφος 4 σημείο ι).

Άρθρο 6

Συμπεράσματα για την εκτίμηση κινδύνων

1. Η αρμόδια αρχή, αφού εκτελέσει την εκτίμηση κινδύνου σύμφωνα με το άρθρο 4 και το άρθρο 5 και τα παραρτήματα I, II και III καθορίζει, σύμφωνα με το παράρτημα IV, ποιο ή ποια από τα τέσσερα συμπεράσματα του άρθρου 3 παράγραφος 4 ισχύει (ισχύουν) και αναλαμβάνει δράση σύμφωνα με το περιεχόμενο του άρθρου 3 παράγραφος 5, εφόσον είναι απαραίτητο.
2. Η εκτίμηση κινδύνου επανεξετάζεται και, ενδεχομένως αναθεωρείται, βάσει των συμπληρωματικών πληροφοριών που υποβάλλονται δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 2, του άρθρου 8 παράγραφος 3 ή 4, του άρθρου 14 παράγραφος 1 ή του άρθρου 16 της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ, σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 5 των παραρτημάτων I, II και III.

Άρθρο 7

Περιεχόμενο της γραπτής έκθεσης προς την Επιτροπή

1. Η αρμόδια αρχή, αφού εκτελέσει την εκτίμηση κινδύνου σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 5 και διατυπώσει συμπεράσματα σύμφωνα με το άρθρο 6, εκπονεί γραπτή έκθεση περιέχουσα τουλάχιστον τις πληροφορίες που καθορίζονται

στο παράρτημα V. Η έκθεση αυτή αποστέλλεται στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 17 της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ. Το κείμενό της ενημερώνεται μετά από οποιαδήποτε αναθεώρηση της εκτίμησης βάσει συμπληρωματικών πληροφοριών και η ενημερωμένη έκθεση αποστέλλεται στην Επιτροπή.

2. Εφόσον, σύμφωνα με το άρθρο 18 της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ, οι αρμόδιες αρχές καταλήξουν σε συμφωνία όσον αφορά τη γραπτή έκθεση για την εκτίμηση κινδύνου ή οποιαδήποτε αναθεώρησή της, αντίγραφο διατίθεται στον γνωστοποιούντα μετά τη διατύπωση σχετικού αιτήματος.

Άρθρο 8

Τελικές διατάξεις

1. Τα κράτη μέλη εγκρίνουν και δημοσιεύουν τις διατάξεις που είναι απαραίτητες προκειμένου να εξασφαλισθεί η συμμόρφωση προς τη συγκεκριμένη οδηγία έως τις 31 Οκτωβρίου 1993 και ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή.
2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν οι διατάξεις που εγκρίνονται να περιέχουν ή να συνοδεύονται από αναφορά στη συγκεκριμένη οδηγία κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Η αντίστοιχη διαδικασία παραπομπής εγκρίνεται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 9

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 20 Ιουλίου 1993.

Για την Επιτροπή

Γιάννης ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΟΥ: ΤΟΞΙΚΟΤΗΤΑ

ΜΕΡΟΣ Α

Κατά την εκτίμηση κινδύνων, που εκτελείται σύμφωνα με το άρθρο 4, λαμβάνονται υπόψη οι ακόλουθες δυνητικές τοξικές επιπτώσεις σε συνδυασμό με τους πληθυσμούς που ενδέχεται να εκτεθούν:

Επιπτώσεις

1. Οξεία τοξικότητα
2. Ερεθισμός
3. Καυστικότητα
4. Ευαισθητοποίηση
5. Τοξικότητα επαναλαμβανόμενης δόσης
6. Μεταλλαξογένεση
7. Καρκινογένεση
8. Τοξικότητα για την αναπαραγωγή

Ανθρώπινοι πληθυσμοί

1. Εργαζόμενοι
2. Καταναλωτές
3. Εκτιθέμενο κοινό μέσω του περιβάλλοντος

ΜΕΡΟΣ Β

1. Ταυτοποίηση κινδύνου

- 1.1. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η δοκιμή που είναι κατάλληλη για την ταυτοποίηση του κινδύνου σε σχέση προς συγκεκριμένη δυνητική επίπτωση έχει εκτελεστεί αλλά τα αποτελέσματα δεν οδήγησαν σε ταξινόμηση [άρθρο 4 παράγραφος 2 σημείο i)], ο χαρακτηρισμός του κινδύνου σε σχέση προς τη συγκεκριμένη επίπτωση δεν είναι απαραίτητος εφόσον δεν συντρέχουν άλλοι σοβαροί λόγοι ανησυχίας, όπως για παράδειγμα θετικά αποτελέσματα in vitro δοκιμών για τη μεταλλαξογένεση.
- 1.2. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η δοκιμή που είναι απαραίτητη για την ταυτοποίηση του κινδύνου σε σχέση προς συγκεκριμένη δυνητική επίπτωση δεν έχει εισέτι εκτελεστεί (άρθρο 4 παράγραφος 2 σημείο ii)), ο χαρακτηρισμός του κινδύνου σε σχέση προς τη συγκεκριμένη επίπτωση δεν είναι απαραίτητος εφόσον δεν συντρέχουν άλλοι σοβαροί λόγοι ανησυχίας, όπως για παράδειγμα προβληματισμοί σχετικά με την έκθεση ή ενδείξεις ενδεχόμενης τοξικότητας λόγω αλληλεπιδράσεων δομικής δραστηριότητας.

2. Εκτίμηση δόσης (συγκέντρωσης) — απόκρισης (επίπτωσης)

- 2.1. Όσον αφορά την τοξικότητα επαναλαμβανόμενης δόσης και την τοξικότητα σχετικά με την αναπαραγωγή, επιβάλλεται να εκτελεστεί εκτίμηση της σχέσης δόσης-απόκρισης και, εφόσον είναι δυνατόν, να ταυτοποιηθεί το επίπεδο μέχρι το οποίο δεν παρατηρούνται επιβλαβείς επιπτώσεις (NOAEL). Εάν είναι αδύνατη η ταυτοποίηση του NOAEL, ταυτοποιείται η χαμηλότερη δόση/συγκέντρωση που συνδέεται με μια αρνητική επίπτωση ή γουν το χαμηλότερο επίπεδο παρατήρησης επιβλαβών επιπτώσεων (LOAEL).
- 2.2. Στις περιπτώσεις της οξείας τοξικότητας, της καυστικότητας και του ερεθισμού συνήθως είναι αδύνατο να προσδιοριστεί το NOAEL ή το LOAEL βάσει των αποτελεσμάτων των δοκιμών που έχουν εκτελεστεί σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας 67/548/EOK. Για την περίπτωση της οξείας τοξικότητας προσδιορίζονται οι τιμές LD50 ή LC50 ή εφόσον έχει χρησιμοποιηθεί η διαδικασία καθορισμένης δόσης, η κρίσιμη δόση για την πρόκληση αρνητικών επιπτώσεων. Για τις υπόλοιπες επιπτώσεις αρκεί να προσδιορίζεται κατά πόσον η ουσία διαθέτει εγγενή ικανότητα πρόκλησης αναλόγων επιπτώσεων.
- 2.3. Όσον αφορά τη μεταλλαξογένεση και την καρκινογένεση αρκεί να προσδιοριστεί κατά πόσον η ουσία διαθέτει εγγενώς ικανότητα πρόκλησης αναλόγων επιπτώσεων. Εντούτοις, εφόσον αποδειχθεί ότι μια ουσία η οποία ταυτοποιείται ως καρκινογόνος δεν είναι γονιδιατοξική κρίνεται σκόπιμο να ταυτοποιηθεί αντίστοιχο NOAEL/LOAEL όπως περιγράφεται στο σημείο 2.1.
- 2.4. Όσον αφορά τη δερματική ευαισθητοποίηση και την αναπνευστική ευαισθητοποίηση, εφόσον δεν επιτυγχάνεται συναίνεση σχετικά με τη δυνατότητα ταυτοποίησης μιας δόσης/συγκέντρωσης κάτω από την οποία είναι απίθανο να εμφανιστούν αρνητικές επιπτώσεις σε υποκείμενο ήδη ευαισθητοποιημένο σε δεδομένη ουσία, αρκεί να αξιολογηθεί κατά πόσον η ουσία δύναται εγγενώς να προκαλεί ανάλογες επιπτώσεις.

3. Εκτίμηση έκθεσης

- 3.1. Εκτίμηση έκθεσης εκτελείται για έκαστο των ανθρώπινων πληθυσμών (εργαζόμενοι, καταναλωτές και κοινό που ενδέχεται να εκτεθεί μέσω του περιβάλλοντος) οι οποίοι αναμένεται να εκτεθούν στη συγκεκριμένη ουσία. Στόχο της εκτίμησης αποτελεί η διατύπωση ποσοτικού ή ποιοτικού υπολογισμού της δόσης/συγκέντρωσης μιας ουσίας στην οποία ένας πληθυσμός εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί. Στους εν λόγω υπολογισμούς λαμβάνονται υπόψη οι χρονικές παραλλαγές του προτύπου έκθεσης.

3.2. Η εκτίμηση της έκθεσης βασίζεται στις πληροφορίες που περιέχει ο τεχνικός φάκελος που υποβάλλεται σύμφωνα με το τμήμα 2 του παραρτήματος VII A, VII B ή VII Γ της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ ή οποιαδήποτε άλλη διαθέσιμη σχετική πληροφορία. Ανάλογα με την περίπτωση λαμβάνονται ιδιαιτέρως υπόψη:

- i) κατάλληλες μετρήσεις δεδομένων έκθεσης·
- ii) η ποσότητα της ουσίας στην αγορά·
- iii) η μορφή υπό την οποία διακινείται εμπορικά ή/και χρησιμοποιείται η ουσία (παραδείγματος χάρι σε καθαρή μορφή ή ως συστατικό παρασκευάσματος)·
- iv) οι κατηγορίες χρήσης και ο βαθμός συγκράτησης·
- v) δεδομένα σχετικά με τις μεθόδους επεξεργασίας όταν κρίνονται κατάλληλα·
- vi) οι φυσικοχημικές ιδιότητες της ουσίας συμπεριλαμβανομένων, εφόσον υπάρχουν, εκείνων που αποκτά λόγω της επεξεργασίας της (παραδείγματος χάρι σχηματισμός αερολυμάτων)·
- vii) η συχνότητα και η διάρκεια της έκθεσης.

3.3. Εφόσον χρησιμοποιηθούν μέθοδοι πρόβλεψης για τον υπολογισμό των επιπέδων έκθεσης προτιμούνται, εφόσον υπάρχουν, δεδομένα παρακολούθησης από υποκατάστατες ή ανάλογες ουσίες.

3.4. Εάν μια ουσία περιέχεται σε παρασκεύασμα, η εξέταση ενδεχόμενης έκθεσης στη συγκεκριμένη ουσία εντός του παρασκευάσματος κρίνεται απαραίτητη μόνον εάν το τελευταίο ταξινομείται βάσει των τοξικολογικών ιδιοτήτων της ουσίας σύμφωνα με την οδηγία 88/379/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽¹⁾, εφόσον δεν συντρέχουν σοβαροί λόγοι ανησυχίας.

4. Χαρακτηρισμός κινδύνου

4.1. Εφόσον, για μια των επιπτώσεων του παραρτήματος I μέρος A, ταυτοποιηθεί ένας NOAEL ή μια LOAEL για μια επίπτωση, ο χαρακτηρισμός κινδύνου σε σχέση προς τη συγκεκριμένη επίπτωση συνεπάγεται σύγκριση του NOAEL ή της LOAEL με την υπολογιζόμενη δόση/συγκέντρωση έκθεσης του πληθυσμού ή των πληθυσμών. Εάν υπάρχει ποσοτικός υπολογισμός για την έκθεση υπολογίζεται ο αντίστοιχος λόγος επιπέδου έκθεσης/N (L) OAEL. Η αρμόδια αρχή αποφασίζει, βάσει της σύγκρισης μεταξύ του ποσοτικού ή του ποιοτικού υπολογισμού έκθεσης και του N (L) OAEL, ποιο από τα τέσσερα συμπεράσματα του άρθρου 3 παράγραφος 4 ισχύει.

4.2. Εφόσον, για μια των επιπτώσεων του παραρτήματος I μέρος A, δεν καθοριστεί N (L) OAEL, ο χαρακτηρισμός κινδύνου σε σχέση με την αντίστοιχη επίπτωση συνεπάγεται αξιολόγηση, βάσει ποσοτικών ή/και ποιοτικών πληροφοριών για την έκθεση των εξεταζόμενων ανθρωπίνων πληθυσμών, της πιθανότητας να λάβει όντως χώρα η συγκεκριμένη επίπτωση⁽²⁾. Μετά την αξιολόγηση, η αρμόδια αρχή αποφασίζει ποιο από τα τέσσερα συμπεράσματα του άρθρου 3 παράγραφος 4 ισχύει.

4.3. Όταν η αρμόδια αρχή αποφασίζει ποιο από τα τέσσερα συμπεράσματα του άρθρου 3 παράγραφος 4 ισχύει λαμβάνει υπόψη μεταξύ άλλων:

- i) την αβεβαιότητα που μεταξύ άλλων παραγόντων οφείλεται στη διακύμανση των πειραματικών δεδομένων και τη διά- και ενδο- ειδική ποικιλία.
- ii) τη φύση και τη σοβαρότητα των επιπτώσεων·
- iii) τον ανθρώπινο πληθυσμό για τον οποίο ισχύουν οι ποσοτικές ή/και ποιοτικές διαθέσιμες πληροφορίες.

5. Ολοκλήρωση

5.1. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 παράγραφος 1, ενδέχεται να εκτελεστεί χαρακτηρισμός κινδύνου σε σχέση με περισσότερες από μία ενδεχόμενες αρνητικές επιπτώσεις ή ανθρώπινους πληθυσμούς. Στις περιπτώσεις αυτές, η αρμόδια αρχή κρίνει ποιο από τα τέσσερα συμπεράσματα του άρθρου 3 παράγραφος 4 ισχύει για έκαστη επίπτωση. Μετά την ολοκλήρωση της εκτίμησης του κινδύνου, η αρμόδια αρχή εξετάζει τα διάφορα συμπεράσματα προκειμένου να διατυπώσει ενιαία συμπεράσματα σε σχέση με τη συνολική τοξικότητα της ουσίας.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 187 της 16. 7. 1988, σ. 14.

⁽²⁾ Όταν, μολονότι δεν έχει καθοριστεί N (L) OAEL, τα αποτελέσματα των δοκιμών αποδεικνύουν ότι υπάρχει σχέση μεταξύ δόσης/συγκέντρωσης και σοβαρότητας μιας αρνητικής επίπτωσης ή εφόσον, σε σχέση με μια μέθοδο δοκιμής που συνεπάγεται τη χρήση αποκλειστικά και μόνο μιας δόσης ή συγκέντρωσης, είναι δυνατή η αξιολόγηση της σχετικής σοβαρότητας μιας επίπτωσης, οι ανάλογες πληροφορίες λαμβάνονται επίσης υπόψη κατά την αξιολόγηση της πιθανότητας εμφάνισης ανάλογης επίπτωσης στην πραγματικότητα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΟΥ: ΦΥΣΙΚΟ-ΧΗΜΙΚΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ

ΜΕΡΟΣ Α

Κατά την εκτίμηση κινδύνου σύμφωνα με το άρθρο 4 λαμβάνονται υπόψη οι δυνητικές επιβλαβείς επιπτώσεις που ενδέχεται να παρατηρηθούν στους ακόλουθους πληθυσμούς λόγω έκθεσής τους σε ουσίες με τις ακόλουθες ιδιότητες:

Ιδιότητες

1. Εκρηκτικότητα
2. Αναφλεξιμότητα
3. Οξειδωτικό δυναμικό

Ανθρώπινοι πληθυσμοί

1. Εργαζόμενοι
2. Καταναλωτές
3. Ευρύ κοινό μέσω περιβάλλοντος

ΜΕΡΟΣ Β

1. Ταυτοποίηση κινδύνου

- 1.1. Στις περιπτώσεις που μετά την εκτέλεση των απαραίτητων δοκιμών για την ταυτοποίηση ενός κινδύνου σε σχέση προς συγκεκριμένη ιδιότητα τα αποτελέσματα δεν οδηγούν σε ταξινόμηση [άρθρο 4 παράγραφος 2 σημείο i)], ο χαρακτηρισμός κινδύνου σε σχέση προς τη συγκεκριμένη ιδιότητα δεν κρίνεται απαραίτητος εφόσον δεν συντρέχουν άλλοι σοβαροί λόγοι ανησυχίας.
- 1.2. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν έχει εισέτι εκτελεστεί η κατάλληλη δοκιμή για την ταυτοποίηση κινδύνου σε σχέση προς μια συγκεκριμένη ιδιότητα [άρθρο 4 παράγραφος 2 σημείο ii)], δεν είναι απαραίτητη η εκτέλεση χαρακτηρισμού κινδύνου για τη συγκεκριμένη ιδιότητα εφόσον δεν συντρέχουν άλλοι σοβαροί λόγοι ανησυχίας.

2. Εκτίμηση έκθεσης

- 2.1. Εάν ο χαρακτηρισμός κινδύνου πρέπει να εκτελεστεί σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2, αρκεί να καθοριστούν απλώς και μόνον οι αναμενόμενες συνθήκες κατά τη χρήση βάσει των πληροφοριών του τεχνικού φακέλου για την ουσία όπως καθορίζει το τμήμα 2 του παραρτήματος VII Α, VII Β ή VII Γ της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ.

3. Χαρακτηρισμός κινδύνου

- 3.1. Ο χαρακτηρισμός κινδύνου συνεπάγεται την αξιολόγηση της πιθανότητας πρόκλησης αρνητικών επιπτώσεων υπό τις αναμενόμενες συνθήκες. Εφόσον η εκτίμηση έκθεσης συνηγορεί υπέρ της απουσίας επιβλαβών επιπτώσεων, συνήθως ισχύει το συμπέρασμα του άρθρου 3 παράγραφος 4 σημείο i). Εφόσον δάσει την εκτίμησης έκθεσης αναμένεται επιβλαβής επίπτωση, συνήθως ισχύει το συμπέρασμα του άρθρου 3 παράγραφος 4 σημείο iv).

4. Ολοκλήρωση

- 4.1. Οι διαφορετικές συστάσεις που ενδεχομένως διατυπώνονται για διαφορετικές επιπτώσεις ή ανθρώπινους πληθυσμούς επανεξετάζονται μετά την ολοκλήρωση της εκτίμησης του κινδύνου και η αρμόδια αρχή διαμορφώνει ολοκληρωμένες συστάσεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΟΥ: ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

1. Ταυτοποίηση κινδύνου

1.1. Για τις ουσίες που δεν ταξινομούνται ως επικίνδυνες για το περιβάλλον [άρθρο 5 παράγραφος 2 σημείο i)], η αρμόδια αρχή εξετάζει αν συντρέχουν άλλοι σοβαροί λόγοι υπέρ της εκτέλεσης χαρακτηρισμού κινδύνου λαμβάνοντας ιδιαίτερως υπόψη:

- i) τις ενδείξεις για το δυναμικό βιοσώρευσης·
- ii) το σχήμα της καμπύλης τοξικότητας/χρόνου στις δοκιμές οικοτοξικότητας·
- iii) ενδείξεις για άλλες επιβλαβείς επιπτώσεις επί τη βάση των μελετών τοξικότητας όπως για παράδειγμα ταξινόμηση ως μεταλλαξιγόνο, τοξικό, ιδιαιζόντως τοξικό ή επιβλαβές συνοδευόμενο από τη φράση κινδύνου R40 «ενδεχόμενος κίνδυνος μη αντιστρεπτών επιπτώσεων» ή R 48 «κίνδυνος σοβαρής βλάβης της υγείας σε περίπτωση παρατεταμένης έκθεσης»·
- iv) δεδομένα για ουσίες ανάλογης δομής.

1.2. Εφόσον η αρμόδια αρχή θεωρεί ότι συντρέχουν σοβαροί λόγοι για την εκτέλεση χαρακτηρισμού κινδύνου όσον αφορά μια ουσία η οποία δεν έχει ταξινομηθεί ως επικίνδυνη για το περιβάλλον και για την οποία δεν διατίθενται επαρκή δεδομένα σχετικά με τις επιπτώσεις της στους οργανισμούς [άρθρο 5 παράγραφος 2 σημείο ii)], αναλαμβάνει, εφόσον κρίνεται απαραίτητο, δράση σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 4 σημείο iii).

2. Εκτίμηση δόσης (συγκέντρωσης) — απόκρισης (επίπτωσης)

2.1. Στόχο αποτελεί η πρόβλεψη της συγκέντρωσης της ουσίας κάτω από την οποία δεν αναμένεται να παρατηρηθούν αρνητικές επιπτώσεις στο εξεταζόμενο τμήμα του περιβάλλοντος. Η ως άνω συγκέντρωση είναι γνωστή ως προβλεπόμενη συγκέντρωση άνευ επιπτώσεων (PNEC).

2.2. Η PNEC καθορίζεται βάσει των πληροφοριών που περιέχονται στο φάκελο γνωστοποίησης σχετικά με τις επιπτώσεις στους οργανισμούς όπως καθορίζει το τμήμα 5 του παραρτήματος VII A ή VII B της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ και οι μελέτες οικοτοξικότητας που αναφέρονται στο παράρτημα VII (επίπεδα 1 και 2) της παρούσας οδηγίας.

2.3. Η PNEC υπολογίζεται συναρτήσει συντελεστή εκτίμησης βάσει των τιμών που προκύπτουν από τις δοκιμές σε οργανισμούς, όπως για παράδειγμα LD 50 (μέση θανατηφόρος δόση), LC 50 (μέση θανατηφόρος συγκέντρωση), EC 50 (μέση αποτελεσματική συγκέντρωση), IC 50 (συγκέντρωση προκαλούσα κατά 50 % αναστολή συγκεκριμένης παραμέτρου, όπως για παράδειγμα η ανάπτυξη), NOEL/C (επίπεδο/συγκέντρωση άνευ παρατηρούμενων επιπτώσεων), ή LOEL/C [χαμηλότερο(η)/επίπεδο/συγκέντρωση παρατήρησης επιπτώσεων].

2.4. Ο συντελεστής εκτίμησης αποτελεί έκφραση του βαθμού αβεβαιότητας στις παρεκτάσεις πειραματικών δεδομένων σε περιορισμένο αριθμό ειδών στο πραγματικό περιβάλλον. Ως εκ τούτου εν γένει, όσο αναλυτικότερα είναι τα δεδομένα και μεγαλύτερη η διάρκεια των δοκιμών τόσο μειώνεται ο βαθμός αβεβαιότητας και η τιμή του παράγοντα εκτίμησης (1).

3. Εκτίμηση έκθεσης

3.1. Στόχοι της εκτίμησης έκθεσης αποτελεί η πρόβλεψη της συγκέντρωσης υπό την οποία ενδεχομένως η ουσία θα συναντηθεί στο περιβάλλον. Η εν λόγω συγκέντρωση είναι γνωστή ως προβλεπόμενη περιβαλλοντική συγκέντρωση (PEC). Ωστόσο σε ορισμένες περιπτώσεις, ενδέχεται να είναι αδύνατος ο καθορισμός της PEC και να καθίσταται υποχρεωτική η διατύπωση ποιοτικού υπολογισμού έκθεσης.

3.2. Η PEC ή, εφόσον κριθεί απαραίτητο, ο ποιοτικός υπολογισμός της έκθεσης προσδιορίζεται μόνο για τα τμήματα του περιβάλλοντος στα οποία εύλογα προβλέπεται να υπάρξουν σχετικές εκπομπές, απορρίψεις, αποθέσεις ή διανομές.

3.3. Η PEC ή ο αντίστοιχος ποιοτικός υπολογισμός έκθεσης καθορίζονται βάσει των πληροφοριών που περιλαμβάνονται στον τεχνικό φάκελο του παραρτήματος VII A, VII B, VII Γ ή του παραρτήματος VIII της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ, συμπεριλαμβανομένων:

- i) καταλλήλων μετρήσεων δεδομένων έκθεσης·
- ii) της ποσότητας της ουσίας στην αγορά·
- iii) της μορφής υπό την οποία η ουσία διατίθεται στην αγορά ή/και χρησιμοποιείται (π.χ. υπό καθαρή μορφή ή συστατικό παρασκευάσματος)·

(1) Είθισται να χρησιμοποιείται ένας συντελεστής εκτίμησης της τάξης του 1 000 για την τιμή L (E) C 50 που προκύπτει από τα αποτελέσματα των δοκιμών για την οξεία τοξικότητα· εντούτοις, ο παράγων αυτός μπορεί να παραληφθεί εάν υφίστανται άλλες αντίστοιχες πληροφορίες. Χαμηλότερος συντελεστής εκτίμησης συνήθως εφαρμόζεται για τη NOEC που υπολογίζεται από τα αποτελέσματα των δοκιμών για χρόνια τοξικότητα.

- iv) των κατηγοριών χρήσης και του βαθμού συγκράτησης·
 - v) των δεδομένων για τις μεθόδους επεξεργασίας, εφόσον κρίνονται σχετικά·
 - vi) των φυσικοχημικών ιδιοτήτων της ουσίας και ιδιαίτερα του σημείου τήξης, του σημείου ζέσης, της τάσης ατμών, της επιφανειακής τάσης, της υδατοδιαλυτότητας του συντελεστή κατανομής η-οκτανόλης/νερού·
 - vii) των πιθανών πορειών στα τμήματα του περιβάλλοντος και του δυναμικού απορρόφησης/αποπροσρόφησης και αποικοδόμησης·
 - viii) της συχνότητας και της διάρκειας της έκθεσης.
- 3.4. Για τις ουσίες που δικαιούνται στην αγορά σε ποσότητες ίσες ή χαμηλότερες των 10 τόνων ετησίως (ή 50 τόνων σωρευτικά), ή PEC ή ο αντίστοιχος ποιοτικός υπολογισμός έκθεσης συνήθως καθορίζονται για το γενικό τοπικό περιβάλλον στο οποίο ενδέχεται να υπάρξει απελευθέρωση της ουσίας.
- 4. Χαρακτηρισμός κινδύνου**
- 4.1. Για οιοδήποτε δεδομένο τμήμα του περιβάλλοντος, ο χαρακτηρισμός κινδύνου συνεπάγεται στο μέτρο του δυνατού σύγκριση της PEC με την PNEC ούτως ώστε να είναι δυνατός ο υπολογισμός του λόγου PEC/PNEC. Εάν ο λόγος PEC/PNEC είναι ίσος ή μικρότερος του ενός, ισχύει το συμπέρασμα του άρθρου 3 παράγραφος 1 σημείο i). Εάν ο λόγος είναι μεγαλύτερος της μονάδας, η αρμόδια αρχή αποφασίζει, βάσει της τιμής του λόγου και άλλων σχετικών παραγόντων, όπως η αναφερόμενη στις παραγράφους 1 σημεία i) έως v), ποιο από τα συμπεράσματα του άρθρου 3 παράγραφος 4 σημεία ii) iii) ή iv) ισχύει.
- 4.2. Σε περίπτωση αδυναμίας υπολογισμού του λόγου PEC/PNEC, ο χαρακτηρισμός κινδύνου συνεπάγεται ποιοτικό υπολογισμό της πιθανότητας παρατήρησης συγκεκριμένης επίπτωσης υπό τις αναμενόμενες συνθήκες έκθεσης. Μετά από την αξιολόγηση και αφού ληφθούν υπόψη οι αντίστοιχοι παράγοντες όπως οι αναφερόμενοι στην παράγραφο 1.1, η αρμόδια αρχή αποφασίζει ποιο από τα τέσσερα συμπεράσματα του άρθρου 3 παράγραφος 4 ισχύει.
- 5. Ολοκλήρωση**
- 5.1. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 παράγραφος 1, χαρακτηρισμός κινδύνου ενδέχεται να εκτελεστεί σε σχέση με περισσότερα του ενός τμήματα του περιβάλλοντος. Στις περιπτώσεις αυτές, η αρμόδια αρχή αποφασίζει ποιο από τα τέσσερα συμπεράσματα του άρθρου 3 παράγραφος 4 ισχύει για κάθε τμήμα. Μετά από την ολοκλήρωση της εκτίμησης του κινδύνου, η αρμόδια αρχή επανεξετάζει τα επιμέρους συμπεράσματα και διατυπώνει ολοκληρωμένα συμπεράσματα σε σχέση με τις συνολικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις της ουσίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV**ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΤΩΝ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΩΝ**

1. Τα συμπεράσματα που διατυπώνονται σύμφωνα με το σημείο 5.1 του παραρτήματος I, το σημείο 4.1 του παραρτήματος II και το σημείο 5.1 του παραρτήματος III συνεξετάζονται από την αρμόδια αρχή και διατυπώνονται ενιαία σε σχέση με το σύνολο των ταυτοποιηθέντων κινδύνων κατά την εκτίμηση κινδύνου.
2. Περαιτέρω απαιτήσεις για χορήγηση πληροφοριών (άρθρο 3 παράγραφος 4 σημεία ii) και iii)) ή συστάσεις για μείωση κινδύνου (άρθρο 3 παράγραφος 4 σημείο iv)) δέον να αιτιολογούνται. Στην τελευταία περίπτωση επιβάλλεται να λαμβάνεται υπόψη το άρθρο 3 παράγραφος 6.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V**ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΣΥΝΟΨΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥ**

1. Η γραπτή έκθεση που υποβάλλεται στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 7 περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:
 - i) γενική σύνοψη των συμπερασμάτων που διατυπώθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 και σύμφωνα με το παράρτημα IV·
 - ii) εφόσον ισχύει το συμπέρασμα του άρθρου 3 παράγραφος 4 σημείο i) για την ουσία σε σχέση με όλες τις δυνητικές επιβλαβείς επιπτώσεις, τους ανθρώπινους πληθυσμούς και τα τμήματα του περιβάλλοντος, δήλωση στην οποία αναφέρεται ότι, βάσει των διαθέσιμων πληροφοριών, η ουσία δεν προκαλεί άμεσες ανησυχίες και ότι δεν συντρέχουν λόγοι περαιτέρω εξέτασής της έως ότου ο γνωστοποιών υποβάλλει συμπληρωματικές πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2, το άρθρο 8 παράγραφος 3 ή το άρθρο 14 παράγραφος 1 της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ·
 - iii) εφόσον ισχύει το συμπέρασμα του άρθρου 3 παράγραφος 4 σημεία ii) ή iii) σε σχέση με μία ή περισσότερες δυνητικές επιβλαβείς επιπτώσεις, ανθρώπινους πληθυσμούς ή τμήματα του περιβάλλοντος, απαιτείται περιγραφή και αιτιολόγηση των περαιτέρω πληροφοριών·
 - iv) εφόσον ισχύει το συμπέρασμα του άρθρου 3 παράγραφος 4 σημείο iv) σε σχέση με μία ή περισσότερες δυνητικές επιβλαβείς επιπτώσεις, ανθρώπινους πληθυσμούς ή τμήματα του περιβάλλοντος απαιτείται περιγραφή και αιτιολόγηση των συστάσεων για τη μείωση κινδύνων·
 - v) εφόσον έχει αναληφθεί δράση σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 5, σύνοψη των σχολίων του γνωστοποιούντα επί των προτάσεων της αρμόδιας αρχής και οιαδήποτε άλλων σχετικών πρόσθετων πληροφοριών.
2. Εφόσον για το χαρακτηρισμό κινδύνου χρησιμοποιήθηκαν λόγοι επιπέδου έκθεσης /N (L)OAEI όπως περιγράφεται στο σημείο 2 του παραρτήματος IB ή συντελεστές εκτίμησης όπως περιγράφεται στο σημείο 4 του παραρτήματος III, οι ως άνω λόγοι ή συντελεστές αναφέρονται. Πρέπει να δικαιολογούνται οι παράγοντες εκτίμησης και τα συμπεράσματα που βασίζονται σε αυτούς ή τους λόγους επιπέδου έκθεσης /N (L)OAEI.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Αυγούστου 1993

για την έγκριση του προγράμματος για την κατανομή στα κράτη μέλη των πόρων που θα καταλογισθούν στο έτος προϋπολογισμού 1994 για την παροχή τροφίμων που προέρχονται από τα αποθέματα παρέμβασης στα πιο άπορα άτομα της Κοινότητας

(93/484/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3730/87 του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 1987 που καθορίζει τους γενικούς κανόνες για την παροχή τροφίμων από τα αποθέματα παρέμβασης σε ορισμένους οργανισμούς με σκοπό τη διανομή τους στα πιο άπορα άτομα της Κοινότητας⁽¹⁾, και ιδίως τα άρθρα 1 και 6,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου της 28ης Δεκεμβρίου 1992 σχετικά με την λογιστική μονάδα για τις ισοτιμίες μετατροπής που πρέπει να εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 3 παράγραφος 4 και στο άρθρο 6 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3149/92 της Επιτροπής⁽³⁾, καθορίζει τους λεπτομερείς κανόνες για την παροχή τροφίμων που προέρχονται από τα αποθέματα παρέμβασης στα πιο άπορα άτομα της Κοινότητας·

ότι για να υλοποιηθεί το πρόγραμμα χορήγησης των τροφίμων αυτών στους άπορους, το οποίο θα χρηματοδοτηθεί από τους πόρους που είναι διαθέσιμοι κατά το έτος προϋπολογισμού 1994, η Επιτροπή πρέπει να εγκρίνει ένα πρόγραμμα· ότι το πρόγραμμα αυτό πρέπει να αναφέρει, ιδιαίτερα, την ποσότητα των προϊόντων ανά τύπο τα οποία πρέπει να αφαιρεθούν από τα αποθέματα της παρέμβασης για να διανεμηθούν σε κάθε κράτος μέλος και τους πόρους που είναι διαθέσιμοι για την εφαρμογή του προγράμματος αυτού σε κάθε κράτος μέλος· ότι το πρόγραμμα αυτό πρέπει επίσης να αναφέρει το επίπεδο των πιστώσεων που θα επιφυλαχθούν για να καλύψουν τις ενδοκοινοτικές δαπάνες μεταφοράς των προϊόντων παρέμβασης όπως αναφέρεται στο άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3149/92·

ότι για το πρόγραμμα αυτό, με εξαίρεση τη Γερμανία, όλα τα κράτη μέλη έχουν δώσει τις πληροφορίες που ζητήθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3149/92·

ότι, για να διευκολυνθεί η εκτέλεση του προγράμματος αυτού, πρέπει να προσδιορισθεί η ισοτιμία που θα χρησιμοποιηθεί στα όρια του προϋπολογισμού που έχουν καθοριστεί·

ότι, για να διευκολυνθεί η άριστη χρησιμοποίηση των πιστώσεων του προϋπολογισμού, πρέπει να ληφθεί υπόψη ο βαθμός στον οποίο τα διάφορα κράτη μέλη χρησιμοποίησαν τους πόρους που τους χορηγήθηκαν το 1991, 1992 και το 1993·

ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3149/92, κατά τη διατύπωση του προγράμματος αυτού η Επιτροπή συμβουλευθήκε μεγάλους οργανισμούς που ασχολούνται με τα προβλήματα των άπορων της Κοινότητας·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη των σχετικών επιτροπών διαχείρισης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το πρόγραμμα που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3149/92 εγκρίνεται στο έτος προϋπολογισμού 1994 όπως αναφέρεται στα ακόλουθα άρθρα.

Άρθρο 2

Λαμβάνοντας υπόψη το ανώτατο όριο των 2 422 000 Ecu, οι ακόλουθες ποσότητες προϊόντων μπορούν να αποσυρθούν από την παρέμβαση για διανομή στο Βέλγιο:

- 3 000 τόνοι μαλακού σίτου,
- 300 τόνοι γάλακτος σε σκόνη,
- 200 τόνοι βουτύρου,
- 600 τόνοι βοείου κρέατος.

Άρθρο 3

Λαμβάνοντας υπόψη το ανώτατο όριο των 2 000 000 Ecu, οι ακόλουθες ποσότητες προϊόντων μπορούν να αποσυρθούν από την παρέμβαση για διανομή στη Δανία:

- 50 τόνοι βουτύρου,
- 250 τόνοι βοείου κρέατος.

Άρθρο 4

Λαμβάνοντας υπόψη το ανώτατο όριο των 12 000 000 Ecu, οι ακόλουθες ποσότητες προϊόντων μπορούν να αποσυρθούν από την παρέμβαση για διανομή στην Ελλάδα:

- 4 000 τόνοι βοείου κρέατος.

(¹) ΕΕ αριθ. L 352 της 15. 12. 1987, σ. 1.

(²) ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.

(³) ΕΕ αριθ. L 313 της 30. 10. 1992, σ. 50.

Άρθρο 5

Λαμβάνοντας υπόψη το ανώτατο όριο των 35 400 000 Ecu, οι ακόλουθες ποσότητες προϊόντων μπορούν να αποσυρθούν από την παρέμβαση για διανομή στην Ισπανία:

- 30 000 τόνοι σκληρού σίτου,
- 5 000 τόνοι βουτύρου,
- 6 000 τόνοι βοείου κρέατος,
- 4 000 τόνοι ελαιολάδου.

Άρθρο 6

Λαμβάνοντας υπόψη το ανώτατο όριο των 28 560 000 Ecu, οι ακόλουθες ποσότητες προϊόντων μπορούν να αποσυρθούν από την παρέμβαση για διανομή στη Γαλλία:

- 5 000 τόνοι μαλακού σίτου,
- 8 000 τόνοι σκληρού σίτου,
- 1 500 τόνοι βουτύρου,
- 5 000 τόνοι βοείου κρέατος,
- 2 000 τόνοι ρυζιού,
- 6 000 τόνοι γάλακτος σε σκόνη.

Άρθρο 7

Λαμβάνοντας υπόψη το ανώτατο όριο των 4 600 000 Ecu, οι ακόλουθες ποσότητες προϊόντων μπορούν να αποσυρθούν από την παρέμβαση για διανομή στην Ιρλανδία:

- 40 τόνοι βουτύρου,
- 1 450 τόνοι βοείου κρέατος.

Άρθρο 8

Λαμβάνοντας υπόψη το ανώτατο όριο των 24 500 000 Ecu, οι ακόλουθες ποσότητες προϊόντων μπορούν να αποσυρθούν από την παρέμβαση για διανομή στην Ιταλία:

- 5 000 τόνοι μαλακού σίτου,
- 10 000 τόνοι σκληρού σίτου,
- 1 500 τόνοι ρυζιού,
- 1 300 τόνοι βουτύρου,
- 7 000 τόνοι βοείου κρέατος,
- 2 000 τόνοι ελαιολάδου,
- 1 000 τόνοι τυριού «grana padano»,
- 1 000 τόνοι τυριού «parmigiano reggiano».

Άρθρο 9

Λαμβάνοντας υπόψη το ανώτατο όριο των 78 000 Ecu, οι ακόλουθες ποσότητες προϊόντων μπορούν να αποσυρθούν από την παρέμβαση για διανομή στο Λουξεμβούργο:

- 20 τόνοι μαλακού σίτου,
- 25 τόνοι γάλακτος σε σκόνη,
- 15 τόνοι βουτύρου,
- 15 τόνοι βοείου κρέατος.

Άρθρο 10

Λαμβάνοντας υπόψη το ανώτατο όριο των 3 000 000 Ecu, οι ακόλουθες ποσότητες προϊόντων μπορούν να αποσυρθούν από την παρέμβαση για διανομή στις Κάτω Χώρες:

- 150 τόνοι βουτύρου,
- 600 τόνοι βοείου κρέατος.

Άρθρο 11

Λαμβάνοντας υπόψη το ανώτατο όριο των 10 440 000 Ecu, οι ακόλουθες ποσότητες προϊόντων μπορούν να αποσυρθούν από την παρέμβαση για διανομή στην Πορτογαλία:

- 1 850 τόνοι μαλακού σίτου,
- 1 850 τόνοι σκληρού σίτου,
- 1 200 τόνοι ρυζιού,
- 1 200 τόνοι βουτύρου,
- 2 500 τόνοι βοείου κρέατος,
- 1 000 τόνοι ελαιολάδου,
- 1 000 τόνοι γάλακτος σε σκόνη.

Άρθρο 12

Λαμβάνοντας υπόψη το ανώτατο όριο των 25 000 000 Ecu, οι ακόλουθες ποσότητες προϊόντων μπορούν να αποσυρθούν από την παρέμβαση για διανομή στο Ηνωμένο Βασίλειο:

- 6 000 τόνοι βοείου κρέατος.

Άρθρο 13

Δύο εκατομμύρια Ecu επιφυλάσσονται για να καλύψουν τις ενδοκοινοτικές δαπάνες μεταφοράς που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3149/92.

Άρθρο 14

Όλα τα ποσά σε Ecu πρέπει να μετατραπούν σε εθνικά νομίσματα με τις ισοτιμίες που εφαρμόζονται την 1η Οκτωβρίου 1993 και δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σειρά C.

Άρθρο 15

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 27 Αυγούστου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 6ης Σεπτεμβρίου 1993

για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές δίτροχων ποδηλάτων καταγωγής Ταϊβάν

(93/485/EOK)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88 του Συμβουλίου της 11ης Ιουλίου 1988 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 9,

Μετά από διαβουλεύσεις στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής που προβλέπεται από τον εν λόγω κανονισμό,

Εκτιμώντας:

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

- (1) Τον Ιούλιο του 1991 η Επιτροπή έλαβε καταγγελία που υπέβαλε η European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) εξ ονόματος των κοινοτικών παραγωγών που αντιπροσωπεύουν το μεγαλύτερο μέρος της κοινοτικής παραγωγής δίτροχων ποδηλάτων. Η καταγγελία περιείχε αποδεικτικά στοιχεία ως προς την ύπαρξη πρακτικής ντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές από την Ταϊβάν και τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας και ως προς τη ζημία που προέκυψε, τα οποία θεωρήθηκαν επαρκή για να δικαιολγήσουν την κίνηση διαδικασίας.
- (2) Κατά συνέπεια, η Επιτροπή γνωστοποίησε, με ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*⁽²⁾, την κίνηση διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές δίτροχων ποδηλάτων καταγωγής Ταϊβάν και Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.
- (3) Στη συνέχεια η Επιτροπή, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 550/93⁽³⁾, επέβαλε προσωρινό δασμό αντιντάμ-

πινγκ στις εισαγωγές δίτροχων ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Το περιθώριο ντάμπινγκ για την Ταϊβάν θεωρήθηκε αμελητέο και κατά συνέπεια δεν επιβλήθηκε δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές δίτροχων ποδηλάτων καταγωγής αυτής της χώρας.

- (4) Η Επιτροπή έδωσε στα ενδιαφερόμενα μέρη τη δυνατότητα να γνωστοποιήσουν γραπτώς τις απόψεις τους και να ζητήσουν ακρόαση.
- (5) Κανένα από τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία που θα μπορούσαν να κάνουν την Επιτροπή να αλλάξει τα συμπεράσματά της.
- (6) Με βάση τα συμπεράσματα της Επιτροπής για αμελητέο ντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές δίτροχων ποδηλάτων καταγωγής Ταϊβάν, αυτή η διαδικασία θα περατωθεί σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88. Δεν εκφράστηκαν αντιρρήσεις στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής κατά αυτού του τρόπου δράσης.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο μόνο

Περατούται η παρούσα διαδικασία αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές δίτροχων ποδηλάτων ή άλλων ποδηλάτων (στα οποία περιλαμβάνονται και τα τρίτροχα διανομής εμπορευμάτων), χωρίς κινητήρα που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 8712 00, καταγωγής Ταϊβάν.

Βρυξέλλες, 6 Σεπτεμβρίου 1993.

Για την Επιτροπή

Leon BRITTAN

Αντιπρόεδρος

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 209 της 2. 8. 1988, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 266 της 12. 10. 1991, σ. 6.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 58 της 11. 3. 1993, σ. 12.